

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

پیکار پامیر
۲۲.۰۱.۱۰

کرزی و زبونی هایش

شما خواننده های عزیز ، از حوادث خونین ، دهشت بار و دور از معیار های انسانی در شهر جنگزده و ویران شده کابل که توسط افراد جنون زده انتحاری طالبان صورت داده شد، شنیدید. من نمیخواهم پیرامون چگونگی این حادثه دهشتبار تفصیل بیشتر ارائه کنم ، چونکه مطبوعات افغانستان و جهان قبلاً به حد کافی در این زمینه نوشتند و گفتند. ولی، هرگز نمیتوانم در مورد نیت و ماهیت عاملین این کشتارهای غیر انسانی سکوت اختیار نمایم.

قبل از همه میخوام این نکته را به عرض برسانم که سال ۱۹۹۶ میلادی بود که جنرال نصیرالله بابر عضو حزب مردم پاکستان ، وزیر داخله آن کشور در زمان بینظیر بوتو و یکی از سرسخت ترین دشمنان ملت افغانستان، کنفرانس مطبوعاتی را در اسلام آباد دایر کرد که ضمن آن ، دارو دسته طالبان را یک گروه اسلامی، برحق، عدالت خواه و تأمین کننده امنیت و غیره خواند. در جریان کنفرانس مطبوعاتی یکی از خبر نگاران پاکستانی از نصیرالله بابر پرسید که اگر گروه طالبان دارای اینقدر صفات و مزیت ها هستند، شما چرا نمیخواهید در پاکستان نیز نظام طالبی برقرار شود؟ بابر در جواب خبر نگار بیشرمانه گفته بود :

"ما طالبان را برای افغانستان ساخته ایم و میخوایم میدان جنگ و آزمایش افکار و عقاید آنها در افغانستان باشد نه در پاکستان، وجود آنها در پاکستان زهر مهلک است."

این موضوع را به خاطری یکبار دیگر به عرض رساندم تا باز هم تأکید کرده باشم که داره (دهاره) طالبان از همان اوایل کار، توسط رژیم های برتانیه ، امریکا و عربستان سعودی، با میزبانی ، خوشخدمتی ، دستیاری و رهگشایی چاکر منشانه مقامات پاکستانی وبا استفاده از خاک پاکستان ساخته شدند، پرورش یافتند و در خدمت استعمار غرب و خود پاکستان قرار گرفتند و این سر سپردگی طالبان ، به خصوص به مقامات پاکستان تا امروز به قوت خود باقی بوده و همه نوع عملیات خونین و بیرحمانه آنها در خدمت سازمان جاسوسی نظامی پاکستان بوده، هست و خواهد بود .

وقتی اینقدر از سازمان جاسوسی ارتش پاکستان که به مخفف (آی . اس . آی) یاد میشود، حرف میزنیم ، شاید چرای هایی را در ذهن خواننده های محترم خلق نماید. باید بیفزایم که این تکرار ها به این معنا هستند که این شبکه جاسوسی در دهه هشتاد قرن گذشته وحتا پیش از آن از طرف سازمان عریض و طویل جاسوسی زمان شاه ایران

(ساواک) ، موساد اسرائیل، انتلجنت سرویس بریتانیا، سی آی ای آمریکا و دستگاه اطلاعات عربستان سعودی و به خاطر مقابله با شوروی دیروز، از نظر مالی، تخریکی و تاکتیکی آنقدر تقویت شد که امروز قوی ترین، شریکترین و مجهزترین سازمان جاسوسی در منطقه به حساب می‌رود. به همین دلیل است که این سازمان خطرناک ظرف سالهای اخیر مانند سازمان جهانی و جهنمی (کی جی بی) روسیه در تار و پود تشکلات جهادی و از آن طریق در عمق سرنوشت ملت افغانستان رخنه کرده است.

ما همیشه گفته ایم و باز هم می‌گوییم که ارتش پاکستان، به خصوص، سازمان جاسوسی آن از وجود گروه طالبان مکرراً علیه هند و افغانستان استفاده کرده و میکند. همانطور یک تروریست های دست پرورده شان را تا کشمیر و تا عمق خاک هندوستان می‌فرستند تا انفجارات و انسان‌کشی و ویرانگری را به راه بیندازند، آنان را به خاک افغانستان نیز گسیل میدارند تا با به راه اندازی عملیات انتحاری دهشت انگیز، ولایات افغانستان، به خصوص شهر کابل را همیشه در چنبره ترس و تهلکه و تزلزل نگهداشته باشند. منظور عمده این سازمان جهنمی از اقدامات ضد بشری در افغانستان اینست که از یکطرف نگذارد افغانستان دو باره آباد، آزاد، قوی و سر پا گردد و از جانبی، در نظر دارد برای کشور های عضو ناتو به گونه غیر مستقیم بفهماند که پاکستان در قضایای افغانستان دست دراز داشته و تا زمانیکه گروه طالبان که همان دست نشانده های خود شان میباشند، مجدداً در کشور حاکم ساخته نشوند، به هیچ صورت صلح و آرامش در آنجا به وجود نخواهد آمد. یعنی پاکستانی ها میخواهند به وسیله طالبان، بار دیگر از جامعه جهانی امتیازات عظیم مالی و سیاسی به دست آورند. چنانکه در این سیاست شیطنت آمیز شان تا کنون موفق هم بوده اند.

ما مطمئن هستیم که حوادث دهشت بار روز دوشنبه نیز از خاک پاکستان رهبری و رهنمایی شده و این سلسله، تا زمانیکه مقامات پاکستانی بخواهند ادامه خواهد داشت. بنابراین، ما تحرکات و تلاشهای مبنی بر مذاکره و معامله با گروه طالبان و بر گرداندن آنها به حاکمیت سیاسی افغانستان را نه تنها محکوم میکنیم، بلکه آنرا در حکم خیانت بزرگ ملی هم میدانیم.

گزارشها در این اواخر بیان میکنند که گویا کرزی یک بسته بندی مخفی و سری به نام "طرح مذاکره با طالبان" را آماده ساخته تا آنرا در کنفرانس لندن، به تاریخ بیست و هشتم همین ماه ارائه نماید. این طرح کرزی آنقدر مخفی و پوشیده نگهداشته شده است که ملت افغانستان از آن هیچ اطلاع و آگاهی نداشته حتی وکلای پارلمان رژیم کرزی هم از آن چیزی نمیدانند. درحالیکه باید هر موضوعی که به سرنوشت حال و آینده ملت افغانستان تعلق میگیرد، حتماً باید به سمع ملت رسا نیده شود. این انتظار از دولت کرزی در حالی صورت میگیرد که از هشت سال بدینسو، ظنین لاف و گزاف دموکراسی خواهی و ادعاهای مثلاً رفتن به سوی ملت شدن و حرکت به طرف فضای باز سیاسی و آزادی های افکار و بیان و حقوق مدنی مردم و غیره و غیره گوشها را کر کرده است. در غیر آن، هیچ رژیم و هیچ حاکمی نه تنها تا امروز چنین حق و احترام به ملت بزرگ افغانستان قایل نشده است، بلکه حکومت های استبدادی، قومی و خانوادگی، ملت ما را دایماً "رعیت" دانسته و از آن اطاعت محض طلبیده اند و بس و هرگاه "رعیت" از اطاعت صد درصد سرباز زده، جایش یا تبعید گاه یا گوشه زندان ها و یا پای چوبه دار بوده است.

آنچه جالب تر به نظر می آید اینست که کرزی گفته است علاوه از آنکه برای "هر بخشی از گروه طالبان" (از بالا ترین تا پائین ترین آن)، عفو و مصونیت و کار و پول و امتیاز مهیا خواهد نمود، بلکه صندوقی را تأسیس خواهد

کرد تا تمام کشور های جهان در آن دالر و دینار و اریز کنند و با استفاده از آن، برای طالبان به اصطلاح (نادم) پول پرداخته شود.

اگرچه قبلاً هم شنیده شده بود که امریکایی ها، المانی ها، ایتالیایی ها و شاید دیگران هم در افغانستان، به اشکال و انواع گوناگون برای طالبان "حق" می دهند، اما، وقتی کرسی، علاوه از کرنش و کرشمه های دایمی اش در قبال طالبان، آرزوی ایجاد چنین صندوق و پرداخت چنین وجوه و امتیاز به داره طالبان را وعده میدهد، مردم افغانستان حق دارند با ناراحتی از وی بپرسند که:

- آقای کرسی! چرا تا کنون در مورد شهروندان صالح، قانونی، زحمت کش، فقیر و ناتوان داخل افغانستان چنین فکر و تصویری نداشتی و نداری؟ چرا اینهمه هم و غم ترا معامله و امتیاز دهی و قدر دانی از این گروه خونریز و سنگدل و مردم کش تشکیل میدهد؟

- آیا میدانی که با چنین وعده های کلان و امتیاز دهی های غیر اصولی ات، در خدمت طالبان پاکستانی هم قرار میگیری؟ زیرا هزاران طالب پاکستانی هم در آن صورت از خاک پاکستان به سادگی به سوی افغانستان سرازیر خواهند شد تا از آن همه امتیازات نقدی و سیاسی مستفید شوند و تو هرگز موفق نخواهی شد که این طالب را از آن طالب تشخیص دهی!

- شما و کابینه معجون مرکب شما چرا بالای امریکا و انگلستان و سایر کشور های اروپایی فشار وارد نمیکنید تا مقامات پاکستانی را به جای امتیاز دادن های مالی و سیاسی، به خاطر طالب سازی، طالب پروری و تروریسم فزایی شان مجازات کنند؟ این چه اسراری است که آتش در افغانستان می سوزد، ولی کیسه گشاد مقامات پاکستانی همیشه از سیم و زر جهان پر میشود و باز هم آنرا کافی و وافی نمیدانند؟

- آیا عملیات انتحاری و مسلحانه اخیر طالبان در قلب شهر کابل و در بناگوش خودت، هنوز هم ترا از خواب غفلت و یا جنون طالب دوستی و زبونی سیاسی نرهانیده؟ آیا هنوز هم باور داری که این سر بُران تاریخ در برابر کرنش ها و عجز و لابه های ربونانه تو، سر خم خواهند کرد؟ آیا ملت افغانستان را هم مانند خودت زبون و بی اراده و وابسته به اجنبی میدانی؟ آیا هنوز هم نمیدانی که این ملت سر میدهد، ولی غرور خودش را در پای خوکان فدا نمیکند؟

- آقای کرسی! قوم پرستی، کم جوهری و بی غروری را تا بدانجا رسانیدی که حتا دیگر مطبوعات افغانستان، داره جانی طالبان را حتا "دشمنان مردم" یا "دشمنان افغانستان" خطاب نمی کنند و پیوسته در تلاش هستی تا نام های ننگین آنها از لیست سیاه بین المللی حذف گردد. آیا هیچ زمانی این خاک و این مردم چنین خوار و علیل و مظلوم و بی کس و بی پناه شده بودند که در دوران زعامت تو شده اند؟

و بالاخر، آیا از همتا های خود در منطقه و به خصوص همتا های پاکستانی ات نیاموختی که همه گونه گناه و جفاء و خیانت را در حق ما و مردم جهان مرتکب میشوند، ولی باز هم با جرأت به نیرو های خارجی میگویند که پای تان را در خاک ما مگذارید و ما را متهم به تروریست پروری هم نکنید، دموکراسی ما را هم باید نجات دهید و تقویت کنید، کیسه های گشاد ما را از دالر پر نمایید و آنگاه، تازه منت دار ما هم باشید؟

پس چرا چنین خوار و زبون شدی که به قول خودت حتا تا شش ماه هم نمیدانی که هلیکوپتر های مشکوک که نیرو های تروریستی را از جنوب به شمال کشور انتقال میدهند؛ از کی میباشند و از کجا می آیند؟

آیا، باری با خودت هم تصفیه حساب کرده ای که تو هرگز سزاوار چنین مقام و چنین وظیفه خطیر نیستی!

ملت عزیز و با شهامت ما به رهبرانی نیاز دارد که وجدان بیدار، غیرت افغانی، امانت داری ملی، صلابت مثبت سیاسی و منطقی و صداقت لازم داشته با دشمنان خاک و دشمنان صلح و آزادی سر سازش و معامله ننگین نداشته باشد. (پایان)